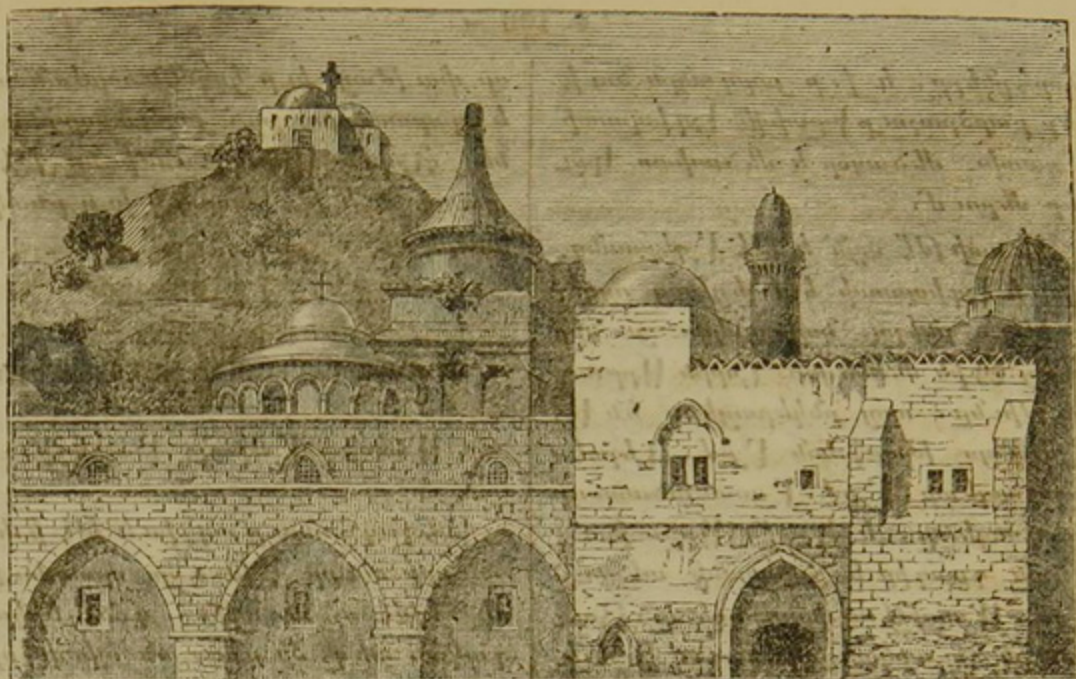

ԵՐԿՐԱՐԻ ՏԱՐԻ
ԹԻՒ 7.

ՅԻՒԼԻՍ 31.
1867.

Ա Մ Ս Ա Գ Ի Ր

ԱՉԳԵՅԻՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԳԻՏԱԿԱՆ

ՈՒՂԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

ԱՄԵՆԱՊԱՏԻԻ Տ. Տ. ԵՍԱՅԵԱՅ

ՍՐԵԱԶԱՆ ՊԱՏՐԻԱՐԻՒՅ ԶԱՂԵՔԱՆԳՐԻՍ ԵՒ ՅԵԳԻՊՏՈՍ

ԱՄԵՆԱՊԱՏԻՒ Սրբազան Պատրիարք
քը իւր գերազայն սրաշնորհին սրտառա
ւորութիւնները լաւ ճանաչելով, գը
րեթէ գահակալութեան օրէն ի վեր
կը ցանկայր բոլոր իւր վիճակի ժողը
վերգոյ և եկեղեցեաց անձամբ այց և
լանել, և անուց հոգեւոր և բարոյա
կան պիտոյքն հոգալ: Այն փառաքը
լսող մասին կատարեց անցեալ տարի
ները իւր կողմէն այցելուներ խրկե
լով ի Վարդաբիա, ի Ալիպրոս, ի Գա
մասկոս ևւայլն: Սակայն Ազխարտօի

նման մեծանուն վիճակի այցելութիւնն
իրեն վերադառնալ ըրալով՝ բարեպա
տեհ առթի կը սպասէր:

Կորին կայսերական մեծազօր տէ
րութեան Նշտիւր Նշտիւր օգոստոսիս
Վեհապետին առ Բարձրագոյն իւ
մայիլ Փաշայն մատերս վեհանձնաբար
շնորհաճ արտօնութիւններն և բարձ
րագոյն տխորդում զՆ. Սեծութիւն
սրառուելը բարեպատեհ առթի առին
Սրբազան Պատրիարք Հօր անձամբ եր
թալ և շնորհաւորել նորա կայսերաձիւ

Հնորհքները, և իւր յարգանքն նուիրել բարձրաշուք Խրատին Եղիարտոսի ի պատիւ մեծաղօր և մեծափառ Կոյսեր մերում:

Ուստի թէ՛ սոյն՝ և թէ՛ Լճքաանդրիոյ և Եղիարտոսի եկեղեցեաց այցելութիւն ընելու նպատակաւ յունիս ամսոյ 29 ին մեկնեցաւ Նորին Սրբազնութիւնը. որոյ ընկերացեալ են Ս. Լճոռոյս Թարգման Լճ.՝ Ներսէս վարդապետը, Լճ.՝ Լատուածատուր վարդապետը, և Նորին Սրբազնութեան գրագիր և Տպարանի տեսուչ Լճ.՝ Սատթէոս վարդապետը: Յուլիս 2 ին ռուսական շոգենաւով կը մեկնին Յոսպէէն, և ի Փորթ—սայիտ ըսուած նորակերտ քաղաքը երկու ժամ կենալէն յետոյ՝ երեքշաբթի ժամն 3 ին Լճքաանդրիոյ առջեւ խարխիս կը նետեն. ուր տեղի հայազգի ժողովուրդք ըսելով Ն. Սրբազնութեան գալը՝ կը փութան ի շոգենաւ, և քիչ մի հանգրտանալէն յետոյ՝ կառավարութեան կողմէն իրկուած ութ զոյգ թիով նաւ նստած և ուրիշ տասնի չափ նաւակներու ուղեկցութեամբ թէրթօսանէ կոչուած նաւամատոյցը կ'ենեն: Հոն դարձեալ կառավարութեան կողմէն պատրաստուած քառաձի կառքն նըստելով և ուրիշ քսանի չափ կառքերու ընկերութեամբ կ'երթան ի սուրբ եկեղեցին: Բաց ի կառքէն 60 ի չափ ոտանաւոր և 30 ի չափ ձիաւոր զինւորք եւս իրկուած էին, որոնք առջեւէն կ'երթային ուղեւորութիւն հանդիսին: Եկեղեցին մօտեցած ժամանակ վարժարանի երկսեռ մանկտին կը դիմաւորեն զՆորին Լճնապատիւ Հայրութիւնը և եկեղեցական երգօք կը մոնեն ի մատուռն, ուր երկրպագութիւն և աղօթք մատուցանելն յետոյ կը դառնան ի տուն Յակօբեան Օմիւռնացի Սեծապատիւ Թագաւոր աղային,

որ փութաց իւր կողմէն տրժանաւոր և պարտուպատշաճ յարգանք ընդունել զՆորին Սրբազնութիւնը թէ՛ ի քաղաքին և թէ՛ յատուկ իւր բնակարանին մէջ:

ՆՇԽԱՐԲ ԱԶԳԱՅԻՆ ՊԱՏՄՈՒԹԵԼՆ

Սահմանի Լճրադիւ Ռաշէշի:

Թէ՛ ընդ հանուր աղգիս և թէ՛ ի մասնաւորի սուրբ Լճոռոյս պատմութիւն մէջ եթէ ոչ առաջին, գտնէ երկրորդական տեղ մի գրաւած պիտի ըլլայ անշուշտ մահտեսի Լճրադիւ կամ Լճրիտան կոչուած աղգատէր տնձր, և ջերմեանդ ու բարեպաշտ քրիստոնեայն:

Կան մարդիկ՝ որ յաշխարհ կուգան միայն մարմնով ապրելու համար, իրենց համար կը ծնին ու իրենց համար աղբելով՝ կը մեռնին, որոնց համար կ'ըսէ Սաղմոսեագուն. «Իբրեւ զխոտ տանեաց որ մինչեւ եկեալ ի բուռն՝ չորացաւ». և թէ՛ «մարդ նանրոյ նմանեցաւ» եւայլն: Կան մարդիկ ալ՝ որոնց ծնունդը ընդ հանուր մարդկութեան և կամ իրենց աղգին բարօրութեան և վերածնութեան երաշխաւորութիւն մի կը համարի. կ'ապրին մարդկութեան համար, և կը մեռնին՝ զոհելով կեանքերնին ու էութիւննին աղգին երջանկութեանը՝ բարւոյն և սրայծառութեանը համար: Ետնց կարգէն էր մահտեսի Լճրադիւր: Նաւա սա Բրգնունեաց երկիրը, Բաղիշու Որնէլ գիւղին մէջ, որ հալտածէ գեղեցիկ ձորի միքով շինուած է, զոր Լճրադիւր Կիւլէլ քէլէ կը կոչեն: Հօրն անունն էր Սիմէօն, համեստ ու պատուաւոր ցեղէ յառաջ եկած. ունէր և եղբայր մի եպիսկոպոս՝ Սիրայէլ անուն: Լճրադիւ ընչպէս ըսինք, թէպէտ աննշան